

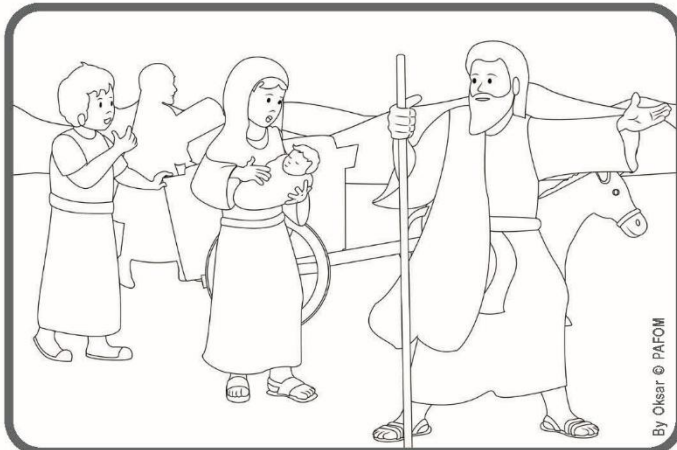
Būkime atidūs, kad atrastume Dievo dovanas

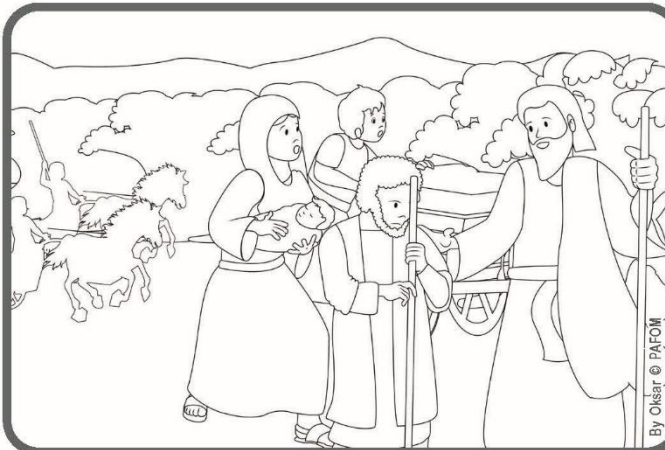
„Štai aš kuriu naują dalyką! Jis dabar jau reiškiasi, negi nematote?“ (Iz 43, 19)

(2025 balandis. Iš balandžio 6 d., V-ojo gavėnios sekmadienio liturgijos)

fokoliarų
judėjimas

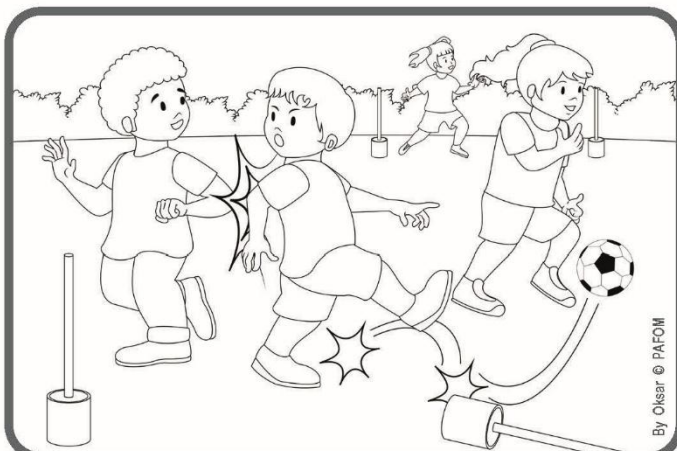
Mozė, kalusydamas Dievo balso, paskatino izraelitus pabėgti iš Egipto, kur jie turėjo vergauti faraonui. Tačiau išvykę žmonės netruko susidurti su sunkumais.

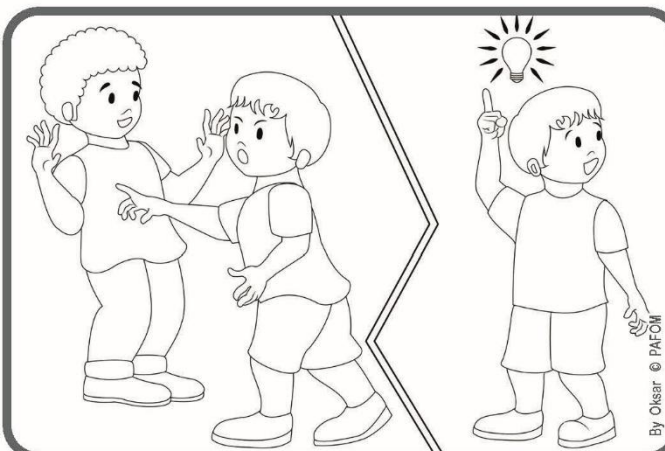
Jie priėjo jūrą, o iš paskos juos vijosi faraono kariai! Tada Dievas liepė Mozei iškelti savo lazda virš vandens. Jūra prasiskyrė ir jie galėjo pereiti, o prieš faraono karius vėl užsivėrė.

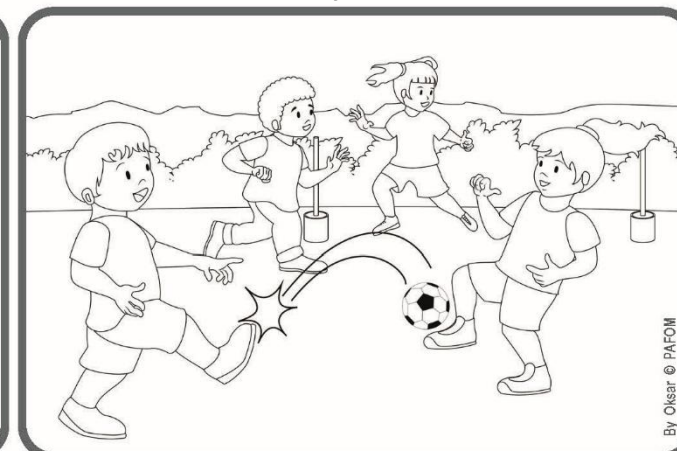
Dabar Izraelio tauta buvo laisva ir galėjo žvelgti į ateitį. Dievas skatina nesustoti ir pastebėti jiems paruoštas dovanas. Dievas mums visada suteikia naujas galimybes, bet turime būti atidūs, kad jas atrastume.

Žaidėme smagias rungtynes! Mūsų komanda buvo iš ties stipri, o aš kaip tik buvau beįmušęs puikų įvartį! Kaip tik tada kitos komandos žaidėjas trinkelėjo man alkūne ir kamuolys pakeitė trajektoriją!

Aš buvau labai piktas! Nusprendžiau ir aš pradėti stumdyti ir blokuoti varžovą. Bet tuoj pat širdy pajutau, kad tai neteisinga ir, kad taip pasielgęs, nebūsiu laimingas.

Dievas davė man galimybę rinktis. Jaučiau, kad, žaidžiant su meile, visi galime būti laimingi, taip pat ir varžovai, ir kurti taiką. Taip, tai buvo dovana, kurią galėjau padovanoti! Rungtynės baigėsi visų džiaugsmu!